

Arrest

**nr. 42 584 van 29 april 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 februari 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 februari 2010 om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 2 februari 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. JP LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, wordt op 2 februari 2010 in België aangetroffen naar aanleiding van een vreemdelingencontrole.

Er wordt hem op 2 februari 2010 bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit is de bestreden beslissing.

“(…)

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING :

– artikel 7, eerste lid, 1 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten : de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met “Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Italië, Oostenrijk, Griekenland, Noorwegen, Zweden, , Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta om de volgende reden :

** Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet werkelijk vertrekken*

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

** Gezien betrokkene niet in het bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlatingsbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.*

(...)”

Op 5 februari 2010 dient verzoeker een asielaanvraag in.

Op 8 februari 2010 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) en wordt ten opzichte van hem een beslissing genomen tot het vasthouden in een welbepaalde plaats.

Op 8 maart 2010 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van erkenning van de vluchtelingenstatus en tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

Om dezelfde reden kan de Raad dus evenmin het voordeel van de rechtsbijstand toekennen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partij wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

Aan verzoeker werd op 8 maart 2010 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

Artikel 49/2, § 1 en § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luiden als volgt:

“§ 1. Als genietter van de subsidiaire beschermingsstatus wordt beschouwd en tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk toegelaten: de vreemdeling aan wie de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de staatlozen of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de status bepaald in artikel 48/4 toekent.

§ 2. De verblijfstitel die de toelating tot een verblijf van beperkte duur vaststelt, is geldig gedurende één jaar en hernieuwbaar.”

Uit deze bepalingen volgt dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus een toelating tot verblijf van beperkte duur tot gevolg heeft.

Nu verzoeker toegelaten is tot verblijf in het Rijk, getuigt hij niet meer van het rechtens vereiste actueel belang bij de vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten dat dateert van voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Ter zitting erkent de advocaat van verzoeker dat verzoeker niet meer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang.

Het beroep is onontvankelijk wegens een gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET